

Fædrenes, som have skabt dem. Jeg har ogsaa den Opfattelse, at en Taler ikke behøver at gøre sin Kritik saa kedelig som muligt. Jeg holder af at gøre min Kritik saa interessant som muligt. Og det har vist sig, at min Kritik var berettiget, for Forslagsstillerne have taget fuldstændig Hensyn til den, idet de have opgivet det Forslag, de stillede i Fjor, og have imødekommet den Henstilling, jeg som Minister gjorde til dem i det Udvalg, der var nedsat om denne Sag. Mere kan jeg ikke forlange. Jeg takker, som sagt, Ministeren, fordi han har gjort mig den Ære at se efter, hvad jeg virkelig har sagt, og ikke har nøjedes med løse Bladreferater.

Indenrigsministeren (P. Munch): Maa jeg blot sige til det ærede Medlem, der siger, at han har nævnt et Ordsprog, og at det ikke er hans Skyld, at Ordsproget lyder ironisk, for det gøre Ordsprog som Regel, at naar man bruger et Udtryk, som er ironisk, er det naturligvis dens Skyld, som bruger det, at det bliver sat i Forbindelse med en eller anden Sag. Med Hensyn til dette, at man har taget Hensyn til den Kritik, som det ærede Medlem i Fjor fremkom med, skal jeg sige, at det er jo fuldkommen rigtigt, det fremgaar ogsaa af mine Udtalelser i Gaar. Jeg tænker mig da, at det ærede Medlem og jeg kunne slaa os til Ro efter denne lille Holmgang, som maaske har glædet Forsamlingen, men hverken har bidraget til at føre Forslaget længere frem eller længere tilbage.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Berntsen: I Haab om og med alt muligt Forbehold lige overfor Muligheden af, at vi kunne faa flere saadanne Holmgange, skal jeg ogsaa erklære mig tilfreds med Udgangen af denne og med den højt-ærede Indenrigsministers sidste Udtalelse.

Birck: Jeg er ikke nogen særlig Ven af Tilskud til Kommunerne. For mig staaer det at opkræve Skatten ved Statskassen og derefter fordele den til Kommunerne som en Omvej og et Blændværk. Naar jeg betaler mine Skatter, er det ærlig talt som Individ, jeg gør det, jeg ser kun paa Hovedsummen, og det er mig ret ligegyldigt, om man kalder det en Statsskat eller en Kommuneskat. Jeg forstaaer heller ikke, hvorfor saa mange ærede kommunalt interes-

serede Medlemmer ere saa ivrige for Statstilskud. Jeg gentager det: Det er i Virkeligheden kun at tage fra den ene Lomme og lægge over i den anden. Men hvis man mener, at Kommunerne Indtægter ere utilstrækkelige i al Almindelighed, kan der være Rimelighed i enten at give dem et større Tilskud, at Staten altsaa bærer en større Andel i de store Udgifter, som man f. Eks. paalægger dem ved Alderdomsforsørgelsen, eller i at aabne nye Skattekloder for dem.

Det i sig selv urigtige og irrationelle kommer frem, naar alle Kommuner skulle have Tilskud, for alle Kommuner kunne i og for sig ikke være nødlidende. Nødlidende er et relativt Ord, det kan kun gælde enkelte Kommuner, det store Fler-tal af Kommuner kan ikke være nødlidende, saa at de behøve at faa Bidrag af Staten, thi i saa Fald vilde det være meget nemmere og rigtigere at give Kommunerne særlige Indtægter og lade dem selv opkræve dem. Derimod indrømmer jeg, at enkelte Kommuner kunne være nødlidende, fordi vedkommende Kommuner ikke kunne bære de Byrder, der paalægges dem. Men det nødlidende — det vil jeg først sige til de ærede Forslagsstillere — ligger ikke saa meget i de Krav, som Staten stiller til dem, som i, at Kommunerne overhovedet ere fattige i Forhold til de Opgaver, de have. Jeg var i 1903 Modstander af et Tilskud paa 1½ Million, fordi det blev fordelt paa alle Kommuner, idet jeg vedblivende mener, at hvis vi skulle gaa den Vej, er det ganske enkelte Kommuner, der skulle have, fordi de staa daarligere end andre Kommuner.

Med det ærede Medlem fra Assens' (Berntsen) Tilladelse vil jeg sige, at jeg ansaa det ærede Medlem fra Lemvigs Forslag for bedre i Principperne i Fjor end i Aar, fordi det havde den Charme, at det kun gav til de nødlidende Kommuner og ikke til andre. Det var, om jeg saa maa sige, det næsten geniale derved. Skønt Forslaget er forklaret for de ærede Medlemmer, vil jeg gerne have Lov til for min egen Skyld og maaske for den ærede Presseløges Skyld at skrive det i et mere jævnt Sprog. Forslaget er skrevet saa forbasket videnskabeligt, som om det var en Doktorafhandling, endog en af de Doktorafhandlinger, som have meget mindre Indhold, end der er i det ærede Medlems Forslag. Jeg er vis paa, at som det er skrevet, ville det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (N. P. Jensen) og det ærede Medlem for Københavns 7de Valg-